

Orð skulu standa

Kjallari

Þorvaldur Gylfason

ögþingið í Føreyum hefur legið yfir frumvarpi til nýrrar stjórnarskrár frá 2006, vönduðu frumvarpi, sem rádgert var að Fareyingar fengju að ganga til þjóðaratkvæðis um 2010. Það heit var þó ekki efni, þar eð allir þrítjórnarinnar, sem stóðu að lofóðinu um þjóðaratkvæði (Jafnaðarflokkurinn, Sambandsflokkurinn og Fólkaflokkurinn), snemt baki við eigin afkvæmi. Ný ríkisstjórm Sambandsflokkssins, Fólkaflokkssins og tveggja annarra flokka var mynduð 2011, og hún hefur ekki heldur í hyggju að leyfa þjóðinni að ráða málina til lykt. Að lofa þjóðaratkvæði um tiltekið mál og hætta síðan við er næsti bær við valdarán.

Skilgetið afkvæmi hrunsins

Forsagan er fróðleg. Føreyska stjórn-lagafrumvarpið er skilgetið afkvæmi hrunsins í Føreyum 1989-94, þegar landsframleiðsla eyjanna dróst saman um þrójunum líkt og gerðist í Sovetíkjunum um sama leyti. Það er mest samdráttur í framleiðslu, sem sögur fara af í okkar heimshluta á fríðartínum. Stjórnarskrá hafa oft verið endurskoðaðar eða skrifðar að loknu hruni eða sambærilegum at-vikum. Stjórnarskrár eru sárasjaldan samdar upp úr purru.

Eftir fáein erfið ár vegna krepp-unnar og eftirlieksins, þ.m.t. um-deildra afskipta dönsku stjórnarinnar af endurreisin føreysks efnahags-lifs og gerspills stjórmálaþjófum, var mynduð samsteypustjórn þrigga aðskilnaðarflokka (Þjóðveldisflokkssins, Fólkaflokkssins og Sjálfstýris-flokkssins). Allir þessir flokkar vilja að Fareyingar taki sér fullt sjálfstæði. Stjórn þessara flokka tók frumkvæðið 1998 að undirbúningi stjórnarskrár,

Alþingi hefur ekki leyfi til að sjá nú eftir öllu saman og hætta við að halda þjóðarat-kvæðagreiðslu um frumvarpið.

hinnar fyrstu handa Føreyum. Auk fulltrúa allra stjórmálaþokkna skip-aði ríkisstjórnin til setu í stjórnarskránefndinni sérfræðinga í lögum, félagsvísdum og sögu.

Margir glöggj Føreyingar þótt-ust sjá strax í upphafi að aðild stjórmálaþokkanna um samningu nýrrar stjórnarskrár hæri dauðann í sér. Þessi skoðun helgaðist sumpart af aðkomu þeirra stjórmálamanna, sem báru ábyrgð á hruning 1989-94, og sum-part af djúpstæðum og gamalgrónum ágreiningi milli aðskilnaðarflokkanna og sambandsflokkanna, sem vilja fyrir alla muni halda sambandinu við Danmörku m.a. til að geta krest sem mest fé út úr Dönum.

Rekald

Eftir nokkrar attrennur skilaði føreyiska stjórnarskránefndin 2006 frumvarpi til ríkisstjórnarinnar, verk-beiðandans. Fra þeim tíma hefur frumvarpið verið rett protlaust í lögþinginu og nefndum þess. Ólíkt frumvarpi stjórnlagaráðs hér heima spratt føreyiska frumvarpið ekki af þjóðfundi og þjóðkjöri til stjórnlagnings. Føreyska frumvarpið skorti kjölfestu meðal folksins og varð því að stefnulausur rekaldi í meðförum lögþingsins. Mórgum sýnist að føreyiska tilraunin hafi frá upphafi verið dæmd til að mistakast líkt og Alþingi hefur mistekist að endur-skoda í heild sinni stjórnarskrá Íslands allar götur frá 1944. Þetta er gamall vandi: þingmenn og stjórnar-skrár eru varasöm blanda af þeirri einföldu ástaðu að stjórnarskrá er m.a. ætlað að halda aftur af þing-mönnum og örðrum stjórnvöldum og setja þeim reglur.

Sök sér

Pað væri sök sér ef føreyska lög-þingið saltaði frumvarp þingmanna og sérfræðinga og sviki gefin lofard

um að leggja málið í dóm þjóðar-innar eins og margt bendir til að verða muni í Føreyum. Hitt væri mun alvarlegra brot, ef Alþingi sviki íslensku þjóðina um þá þjóðaratkvæðagreiðslu, sem búið er að lofa um frumvarp stjórnlagaráðs, óbreytt eða með einhverjum breyttingum í samráði við ráðið. Frumvarp stjórn-lagaráðs er sprottið af löngu lýðrað-islegu ferli, ekki bara af samþykktum Alþingis og starfi stjórnlaganefndar, heldur einnig af þúsund manna þjóðfundi, kosningu til stjórnlag-bings og starfi stjórnlagaráðs, sem fyrst var kjörið af þjóðinni og síðan skipað af Alþingi og skilaði Alþingi frumvarpi með einróma samþykkt að baki. Alþingi hefur ekki leyfi til að sjá nú eftir öllu saman og hætta við að halda þjóðaratkvæðagreiðslu um frumvarpið.

Alþingi sækir umboð sitt til þjóðarinnar, ekki öfugt. Þjóðin verður að fá að fjalla um frumvarp stjórn-lagaráðs, ekki aðeins af því að það er rétt og eðlileg málsméðferð og 75% þjóðarinnar segjast vilja það, heldur einnig af því að því hefur verið lofad. Orð skulu standa.